

vztáhnouti na sporný převod předpis vl. nař. č. 121/26, jest rozhodnutí jeho v rozporu se zákonem.

č. 8087.

Učitelstvo: O zápočtu služebních cest do vyučovací povinnosti učitelů veř. škol národních.

(Nález ze dne 4. září 1929 č. 16.036.)

V ě c: František B. ve V. proti ministerstvu školství a národní osvěty o zápočet úředních cest do učební povinnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ošv v R. přikázal výměrem z 31. srpna 1922 stěžujícího si def. ředitele občanské školy v M. na čas potřeby k dočasné správě školy a k dočasnému vyučování za příčinou zastupování ředitele při měšť. škole v L. se služ. příjmy podle zák. č. 274/19 a č. 541/19 i zprostil ho po tuto dobu vyučování na dosavadním místě, ponechávaje mu správu obč. školy v M. St-l v L. vyučoval ode dne 30. června 1923. St-l zažádal, aby mu byly do výměry vyučovací započítány cesty, neboť nemohl se do L. odstěhovati, jelikož mu byla ponechána správa občanské školy v M. a musil denně konati 8 km cesty z M. do L. a 8 km zpět; týdně vyučoval 9 hodin, a počítá-li se zákonitá povinnost vyučovací jakožto ředitele školy 12 hodinami v týdnu, má st-l v týdnu 21 hodinu přespočetnou.

Žádost tato byla pořadem stolic, posléze nař. rozhodnutím zamítnuta. — — — —

Rozhoduje o stížnosti, do toho podané, řídil se nss těmito úvahami:

Podle prvního odstavce čl. VI. hlavy druhé zák. č. 251/22 počítá se učitelům všech kategorií, ustanoveným při několika školách, umístěných v různých budovách, za každý kilometr cesty, kterou musí vykonati od školy, která jim byla ustanovena za hlavní působiště, do ostatních škol, vzdálených od ní nejméně 1.5 km, tam i zpět, týdně čtvrt hodiny, a to jak do největší výměry hodin podle čl. V. tak do výměry rozhodné pro velikost požitků podle §§ 5 až 7; ke zlomkům menším než půl hodiny se nepřihlíží, půl hodiny nebo větší zlomek hodiny počítá se za celou hodinu.

Stížnost brojí proti tomu, že úřad nepovolil st-li zápočet hodin, příslušejících za konané cesty, do výměry hodin konaného vyučování.

Z rozhodnutí zřr-y, jehož důvody recipovalo nař. rozhodnutí, jest zřejmo, že úřad opírá svůj zamítavý výrok o dva na sobě nezávislé důvody: Prvým z nich jest, že prý jest předpokladem zmíněného nároku, jak požaduje § 3 vl. nař. č. 52/23, aby byl příslušný učitel jak ustanoven, tak pověřen vyučováním na dvou školách na různých místech, kdežto prý st-l byl ustanoven jen na škole jedné, a to v M., a pověřen vyučováním též jen na škole jediné, a to v L., neboť v M. mu zůstala jen správa školy.

Mezi stranami jest nesporno, že st-l byl ustanoven na škole v M. Stížnost proti nazírání úřadu namítá, že byl st-l ustanoven i na obč.

škole v L., a brojí dále i proti mínění úřadu, že by cit. čl. VI. pro nárok uvedeného způsobu požadoval kromě fakta »ustanovení při několika školách etc.« ještě i další podmínku, aby byl při několika školách pověřen vyučováním.

Jak ze znění uvedeného svrchu prvního odstavce cit. článku VI. jest patrno, váže zákon uvedený zápočet do vyučovacích hodin/ jedině na to, aby byl učitel učitelem ustanoveným na několika školách etc. Avšak ani předpis druhého odstavce § 3 cit. vl. nař., jehož se dovolává úřad pro své výše označené stanovisko, nijak nepraví, že by podmínkou zápočtu cest jakožto vyučovacích hodin bylo, aby příslušnému učiteli na oněch dvou neb několika školách bylo uloženo vyučování, nýbrž předpisuje toliko, aby za té eventuality, je-li učitel pověřen vyučováním na několika školách, byla ustanovena — pokud se tak nestalo — některá škola za hlavní působiště. V tomto bodu slušelo tedy stížnosti přisvědčiti, i jest mylným názor úřadu, pokud se jím pro sporný nárok požaduje pověření učitele na dvou nebo více školách skutečnou funkcí vyučovací.

Nss-u slušelo dále přezkoumati stížností napadené stanovisko úřadů, že byl st-l ustanoven toliko na škole v M., že však nebyl ustanoven též na škole v L., což tvrdí stížnost. Po této stránce jest zjevno ze správních spisů, že bylo st-li uloženo školským úřadem, aby vedl správu školy v L. a též na ní vyučoval. Počáteční slova čl. VI. hlavy II. zák. č. 251/22 »Učitelům všech kategorií ustanoveným při několika školách etc.« vzhledem k tomu, že zahrnutí jsou výslovně učitelé všech kategorií (učitelé literní, zvláště učitelé náboženství, učitelky žen. ručních prací, resp. domácích nauk a vedlejší učitelé), tedy i učitelé (literní), kteří se formálně nedosazují (ve vlastnosti definitivních nebo zatímých) na škol několik, nelze vykládati jinak, než že se jimi rozumí učitelé, jimž byla uložena v jakékoli formě působnost na škole, tedy i tací, kteří byli na škole pověřeni substitucí, jak tomu bylo u st-le. Měl tudíž úřad pokládati st-le za ustanovena nejen na škole v M., nýbrž i na škole v L. Než pak příslušel st-li nárok, aby se mu za cesty, které musil vykonati od školy, o které jest za to míti, že mu byla ustanovena za hlavní působiště, do druhé školy tam i zpět, počítal čas do výměry hodin, rozhodné pro velikost požitků, jak předpisuje první odstavec cit. článku VI. St-l konal cesty od školy z M., kdež byl definitivně ustanoveným ředitelem; škola v L., kde st-l jen substituoval, nebyla mu opatřením úřadu určena za hlavní působiště, i jest za to míti, že škola v M. byla hlavním působištěm st-lovým. Z toho je zjevno, že prv uvedený ze zamítacích důvodů úřadu jest v rozporu se zákonem.

Druhý samostatný důvod zamítací zní, že se st-l mohl k zamezení, resp. restringování nutných cest přestěhovati do úředního bytu v L., který prý byl volným (st-l to popírá jak v odvolání, tak ve stížnosti k nss-u). Tu však rovněž správným jest stanovisko, že cesty slušelo konati od školy v M., resp. zpět, neboť jak uvedeno, slušelo pokládati školu tuto za hlavní působiště st-lovo i jest proto s hlediska zákona bezvýznamným, byl-li služ. byt při obč. škole v L. uprázdněn čili nic. Příčí se tudíž i tento zamítací důvod zákonu.